

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. III. Mira quædam in Ludovico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

derent, increpans dixit: Hoc illi
non esse quærendum, sed orandū
pro eis. Denique multis modis o-
ravit, se inter cœlites non esse
contemnendi fastigij.

CAPUT III.

MIRA QVÆDAM IN
LVDOVICO.

I.

NON pauca fuerunt in Ludo-
vico miranda. Ut, vitæ per
aliquot annos ultra vires naturæ
productio, quam tum alij, cum
principi nominis Medici testimo-
nijs juratis asseveraverūt. Et quod
amplius, vires, quæ in corpore
penè exāgui, ab inedia, & supplicijs
voluntarijs, planè nullæ erant, præ-
sentes & copiosæ, cum vel dictan-
tum aliquid, vel meditandum, vel
sacrificandum, vel in aliorum salu-
tem dicendum erat. Ad hæc enim
cum accederet omninò infirmus,

AA 5 aut

aut alienis manibus, peragebatur. *intur*
 quasi sanus & robustus: ut quando *us.*
 pedibus consistere non potuit, ac *leti,*
 tria tamen Sacra continuo fecit *culi,*
 Natali die Christi: & ultimo die *Dom*
 vitæ, quando fratri suo germano *ludov*
 loqui per debilitatem non potue- *sacra*
 rat, postea quinque, aut sex horis, *brid*
 distinctâ, clarâque voce quædam *ffavi*
 dictavit: sæpe etiam deportatus ad *terio*
 agrotos, quantum satis erat eorû *vvang*
 solatio, cum ijs egit mansitque, *avic,*
 redeunte statim postea priore suâ *bus c*
 imbecillitate. Referrî possunt huc *agrotâ*
 radij & luces, quibus non semel *eter*
 ipse, & ejus cubiculum resplen- *urrit,*
 duit. *de Balb*

II.

Præcipua & mirifica vis fuit præ- *lore*
 cum illius, quarum interventione *am,*
 tam in vita, quàm postea per multi- *inimæ*
 à gravibus ac letalibus morbis li- *volat*
 berati sunt: quæ omnia idoneis *unc i*
 testimonijs eorundem probata ser- *ffet, p*
 vantur. *ditu,*

gebateatur. Horum nonnulla libabi-
 t quando us. Isabella de Mercado, Vallis-
 poruit, ac eri, urebatur diro dolore unius
 nõ fecit culi, auris & gutturis, die Cœnæ
 imo die Domini. Quæta est visenti ad se
 germano Ludovico, quòd eâ die Venerabili
 on potue- sacramento frui non posset; cui
 sex horis, bridens, poteris, inquit: & mox
 quadam cessavit omnis dolor, illâque desi-
 ritatus ad terio suo potita, recitato ab ipso
 erat eorâ evangelio, optimè dormivit, cœ-
 asit que, avit, in templo interfuit omnibus
 priore suâ bus divinis; omnia fecit, ac si nõ
 ffunt huc egrotâsset. Altero die videns illum
 on semel terereuntem, læta celeriter ac-
 resples- currit, eique gratias egit. Antonius
 Balboa in sèvissimo lateris unius
 dolore, curavit advocari Ludovi-
 fuit præ- tam, ut cum eo componeret res
 ventione nimæ suæ, brevì, ut arbitrabatur,
 permulti volaturæ. Venit ille, licet ipse
 morbis li- tunc inter brachia deportandus
 idoneis ffet, præ infirmitate: primòque
 barta ser- dicitu, & lætitiâ singulari perfudit
 vanur. Anto-

Antonium, & mox omni dolore exemit, duabus horis cum eo moratus. Villagarcia Franciscum de Ribera, periculosè laborantem, Evangelio recitato, contactu manuum subito restituit. Alteri, quæ confessionis gratiâ ad eum venerat, supervenit laterum dolor: is iussit ne doleat amplius, & morbus imperio paruit. Maria, antistes Recollectarum S. Augustini, missa ad se ab eodem oratione, quam recitaret, à magnis corporis, & animi afflictationibus, confestim se respirasse recensuit. Alia ejusdem Conobij, Anna Maria de Incarnatione, gravem à se tentationem, appositis cordi suo Ludovici literis depulsam. Alij se ex alijs animi malis, eo invocato, ereptos. Nonnullis etiam jus suum, quod in causa bona, vel judicum iniquitate, vel partis oppositæ contumaciâ interceptum, obtinere diu nō potuerat,

ad DEVM prece expedivit, ani-
mis adversantium repētè mutatis,
evenisse sibi Ferdinandus Pardo,
Canonicus Ecclesiæ de Lugo, me-
moravit: idem Gaspar de Brizen-
to, quem ex causa hæreditaris ad
eam devolutæ, extrahere volebāt
Societate. Licentiato Zevallos,
in angustijs gravis negotij DEO
cōmendaret enixè, Ludovicus,
in lectulo suo tum præ infirmitate
recumbens, adfuit, & consolatio-
& animi referto, curas, quibus coqueba-
tur, absterfit: sive imagine tantum
sua, sive revera in duobus locis
constitutus à DEO

III.

Hæc in vivis: à morte non mi-
nus munificus fuit. Catharina de
Valle secundo mense à conceptu,
nata in dies ardore, quatuor
summorum Medicorum judicio
ad extrema pervenerat, cùm sube-
unte animum magna erga Ludo-
vicum

vicum fiducia, vovit novendialibus
Sacrum, & primum iter ad sepulchrum
ejus, si convaluerit. Ratum
habuit votum vir eius Hieronymus
de Avellaneda, & ad sepulchrum
viri beati studiosè Deo
commendavit, attulitq; effigiem
eius infirmæ, quâ multùm exila-
rata, levata immaturo foetu, sine
molestia, brevique omnino recep-
tâ sanitate, grata voti fidem exsol-
vit. Anno 1628. cùm ulcere peltis
lente ad extrema deductus esset
Clemens Fermento, urbis Vallis-
oletanæ Gubernator, omni Medici-
corum arte frustrata, voto se astrin-
xit; bonam pecuniæ vim conse-
rendi, ad sumptus necessarios ob-
tinendo cultui Ludovici, cuius
fuerat semper studiosissimus, &
sanctitatem plurimi fecerat; impe-
tratâ eius effigie à Rectore Colle-
gij, & albo cereo ad sepulchrum
eius accenso, mox cœpit melius
habere,

habere, & licet Medici crederent
ad sepulchrum emendationem mali constan-
t. Ratum non fore, nihilominus tamen
Hieronymus dicta est semper, donec supra os
ad sepulchrum animum spem, sanitatem integram
ose Deo conceptus, Sospiratori suo, Ludovi-
effigiem gratulatus est: qui, cum ei se-
m exhilantiam atque etiam commendaret,
etu, sine visus est ei vultu gravi & hilari di-
ino rece- te, se impetrasse illi, quod ab se
em exsol- petijt, & eo amplius. Postea vero
ere pesti- magna cum fiducia erga beatum
aus effe- Virum, semper ad latus cordis gestas
ois Valli- et eius imaginem, quæ omnia, cum
ni Medi- se, tum vxor eius, prolixè referri
se astrin- rarunt in tabulas. Domina Magda-
n confes- na de Zisneros, cum per altas ad
arios ob- precipites scalas, fallente vestigio,
, cuius mens invocasset opem DEI pet-
mus, & terita Ludovici, ad finem scala-
at; impe- rum stetit erecta, sine omni lesione
e Colle- corporis, ac terrore animi: & qui-
lchrum- tem in crepidis, quæ inter cadent-
t melius tum exciderant; & inter parietes,
habere, ad

ad quos necessariò caput erat alligatura, si absque tutela cœlesti fuisset. Maria, Marchionissa de los Velez, à viginti annorum fluxu, quo ad periculum vitæ processerat, admotâ religiosè particulâ sacræ vestis, in qua Sacrum fecerat Ludovicus, cui se impensè commendabat, in momento sanata est. Idem sæpiùs Marchioni, eius marito, graviter laboranti evenit. Idem Antonix, Marchionissæ de Villars, admotâ sibi cruce, quam gestarat Ludovicus: Idem alijs multis, sacri & profani Ordinis, interpositu meritorum eius, sive per applicationem reliquiarum, sive per invocationem eius, concessum à DEO est, quorum attestations, ritè acceptas, huc referre non attinet. Unâ prætermittere nefas duco.

IV.

Joanna de JESU MARIA, Recolleta S. Augustini, Eybare in Cœnobio

erant alligati, et in
leffi fuiffent
e los Ve
uxu, quo
erat, ad
sacra ve
at Ludov
menda
ft. Idem
marito,
Idem
e Villar
gestarat
tis, sacri
fitu me
plicatio
invoca
DEO est
te acce
et. Un
Recolle
in Co
nobio

obio Conceptionis, circa deci
mum nonum ætatis annum Reli
gionem ingressa, cruciabilem in
modum torquebatur scrupulis, ac
urbidis conscientijs animi, quas
discutiendi apud eam finis non
erat; ut adeò tempus omne in illis
negendis ex mente, velut ex agro
sterpido, non tantùm supervaca
neo, sed etiam nocuo labore con
sumeret: nam & seipsam irrequie
scere vexabat, & alios viros graves ac
sacros; quorum, ut assolet perplexū
hoc genus hominum, nulli mo
tu gerebat, nulli habebat fidem.
cū audivisset legi orationem
de rebus Ludovici habitam à Mi
chaële de S. Romano, Præposito
Domui Professæ Vallisoleti, nova
erga illum, cuius virtutes prædica
tas audierat, & sanctitatem ex libris
suis informatam, & insculptam
vidum habuerat, fiduciâ cōceptâ,
suppliciter flens eum rogabat, à

BB DEO

DEO suis malis impetrare velit
 remedium, multum inculpando se-
 ipsam ac deplorando, quod ea non
 exposuisset viventi. Mox tamen à
 prece per affusam sibi spem divi-
 nitus, cœpit levare nonnihil, di-
 xitque Antistitæ suæ Constantiæ à
 S. Paula, se talem amorem, ac de-
 votionem sentire in animo suo, ut
 speret Virum sanctum aliquid in-
 se operis editurum. Cui illa re-
 spondit, quando neglexerit expo-
 nere suas miseras vivo, nihil sup-
 petere melioris consilij, quàm ut
 perscribat eas P. Præposito, & quid-
 quid rescripserit ille, nomine Lu-
 dovici scriptum accipiat, ipsique
 obtemperet. Fecit illa; novendiali
 supplicatione rogavit Ludovicum,
 ut calamum Præpositi regere velit
 in salutem suam. Recepit respon-
 sum, cum Reliquijs viri beati; ac
 simul id legit, ea pace ac serenitate
 mentis imbuta est, omni caligine
 priore

ore deterfa, ut foris appareret; & que diceret, se, si juberetur, octo diebus continuis sacræ mentis accumbere, sine prævia confessione peccatorum, id absque difficultate facturam. Quoties autem continebat morsuunculam scrupuli, & relectione responsi illius eam, ne ulteriore frictione, sedabat.

V.

juverit audire, quæ ipsamet scripsit: *Lectis, inquit, literis P. Praefati, & sancti Patris Ludovici Reliquiis impositus capiti meo, subito serena sunt nubes, quæ obscuraverant animam meam, ut me statim senserim quietam, & magna cum promptitudine me subjiciendam iudicio Confessionis; neque amplius voluerim confessiones generales revocare ad novum tamen, aut reconciliationes repetere: quamvis demon quinque annis cum timido infestaret me his inquietationibus, tamen ex misericordia DEI,*

per intercessionem sancti Patris Ludovici, me invenio nunc in ea pace, quiete, ac serenitate mentis, ac si nihil praeceperisset in me inquietis, scrupulis, & amaritudinis, sine vestigio ullo, aut memoria.

VI.

Neque intra hæc stetit gratia Ludovici, sed aucta est alia major. Nam cum prius exerceri consueveret solâ fere meditatione nozarum, non sine laborioso & insuavi mentis discursu, intra breve tempus, ad novum, & insuetum sibi, modum orandi se devenisse notavit, ut jam discurrendo nihil promoveret, nihil agitatione intelligētiarum proficeret, sed elevaretur ad alia; quantumvis renitens, & reformidans, ne fortè illuderetur à dæmone. Quare obnixè precata est Ludovicum, ut si qua fallacia sibi interdatur sub eo modo orandi, gratiam impetret sibi inter orandum utendi.

viribus, & facultatibus animæ
ut prius. Quo facto sensit no-
se luce illustrari, recolligi à sen-
sibus animum, ac dilatarì consola-
tione internâ, ex dulcedine & sua-
tate divina: quæ sentiri posse di-
cebat, verbis explicari non posse.
fructus hinc enascentes in anima
erunt inflammati affectus amo-
ris DEI, cum admiratione infinitæ
magnitudinis: item si fieri
posset, desiderium consumendi se-
ntiam in laudibus DEI, cum agni-
tione pudibunda suæ vilitatis. Fie-
bat autem hæc mētis ejus in DEVM
elevatio diversis modis: nam ali-
quando cum hac cœlesti luce, vi-
debatur ei ortum in anima sua ver-
toridum divinæ charitatis, collo-
catur in horto pulcherrimo, inter
castas, & suaves affectiones. Ali-
quando videbatur impositum in
recessibus animæ myrothe-
um, plenum pretiosis & odoratis
BB 3 rebus,

rebus, quarum copiosa fragrantia, recrearet omnes animæ suæ facultates, excitando eas, & provocando ad laudandum & honorandum DEVM omni, & vehementissima contentione animi, ingenij & virium. Addit illa, certum sibi esse, quando hoc suum genus orandi viris doctis, & experientissimis approbatum sit, veluti profectum à spiritu DEI; hanc sibi gratiam à Deo factam, conciliante Ludovico; quoniam ex sua parte nulla præcesserit nova præparatio, & ante lectam illam epistolam, admodum capiti venerabundè ipsius reliquias aliam orandi orationem non tenuerit, quàm per meditationem speraverit autem DEVM per mentem Ludovici, in quem tanto ferrebat affectu, aliquid in anima operaturum. His testes accedunt, præter Antistitam, prudentem sanè feminam, Ordinis S. Augustini

...viri religione, ac sapientiâ vene-
...abiles, Antonius de Encinas, &
...Christophorus de Pineda, quibus
...perspectissimæ fuerunt res hujus
...virginis.

CAPUT IV.

TRANSLATIO CORPORIS
LUDOVICI.

I.

TAm copiosa erga plurimos
Ludovici, vitâ defuncti, be-
neficia fuere, ut grato erga illum
animo, desiderarent pro monu-
mento, lapidem cum inscriptione
sepulchro eius imponere: præcipuè
verò Hieronymus de Avellaneda,
cum sua conjuge: nec visum est
hoc negandum. Et quia hominum,
erga suæ sibi salutis causam ac ser-
vatores, studia crescebant in dies,
captimque is, & sinè pompa defos-
sus erat, ossa paulò honestiùs col-
locare placuit, ad ipsum parietem

B B 4 lateris